

P7_TA(2013)0381

Vojaške strukture EU: trenutno stanje in obeti

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. septembra 2013 o vojaških strukturah EU: trenutno stanje in obeti (2012/2319(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Naslova V Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta s 13. in 14. decembra 2012,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 19. novembra 2012 o razvoju vojaških zmogljivosti,
- ob upoštevanju globalnega cilja 2010 (Headline Goal 2010), ki ga je odobril Evropski svet 17. in 18. junija 2004,
- ob upoštevanju klavzule o medsebojni obrambi in solidarnostne klavzule iz Lizbonske pogodbe, ki druge države članice obvezuje k zagotavljanju pomoči, če je ena od držav žrtev nesreče, terorističnega napada, ali oboroženega napada nanjo,
- ob upoštevanju evropske varnostne strategije, ki jo je sprejel Evropski svet 12. decembra 2003, in poročila o njenem izvajanju, ki ga je Evropski svet odobril 11. in 12. decembra 2008,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2011/871/SZVP z dne 19. decembra 2011 o določitvi mehanizma za upravljanje financiranja skupnih stroškov operacij Evropske unije, ki so vojaškega ali obrambnega pomena (Athena)¹,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2011/411/SZVP z dne 12. julija 2011 o določitvi statuta, sedeža in načina delovanja Evropske obrambne agencije ter o razveljavitvi Skupnega ukrepa 2004/551/SZVP²,
- ob upoštevanju razprave obrambnih ministrov na seji Sveta za zunanje zadeve dne 23. aprila 2013 o pripravah na Evropski svet za obrambo, ki bo potekal decembra 2013,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 22. novembra 2012 o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike³, z dne 22. novembra 2012 o klavzuli o medsebojni obrambi in solidarnostni klavzuli EU: politična in operativna razsežnost⁴, z dne 12. septembra 2012 o letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki⁵, in z dne 14. decembra 2011 o vplivu finančne krize na obrambne sektorje držav članic EU⁶,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

¹ UL L 343, 23.12.2011, str. 35.

² UL L 183, 13.7.2011, str. 16.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0455.

⁴ UL C 168 E, 14.6.2013, str. 9.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0334.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0574.

- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A7-0205/2013),

Splošno

1. ugotavlja, da EU kljub svojemu dolgotrajnemu zavzemanju za ohranjanje miru, varstvo človekovih pravic, preprečevanje sporov in krepitev mednarodne varnosti v skladu z načeli Ustanovne listine ZN nima zadostnih zmogljivosti za pravočasen in učinkovit odziv na mednarodne krize, pri čemer je ta težava vse bolj pereča; poudarja, da je EU in državam članicam v interesu, da so njihova prizadevanja za zagotavljanje varnosti dosledna, ne le znotraj EU, ampak tudi po svetu, zlasti pa v njihovi lastni soseščini;
2. opozarja na svojo trdno zavezo celovitemu pristopu h kriznemu upravljanju, ki vključuje širok nabor diplomatskih, gospodarskih, razvojnih in, v skrajni sili, vojaških sredstev, kot je izraženo zlasti v resolucijah o letnih poročilih o skupni zunanji in varnostni politiki (SZVP) ter skupni varnostni in obrambni politiki (SVOP); poudarja, da so vojaške strukture in zmogljivosti sestavni del celovitega pristopa, saj podpirajo zmožnost EU za posredovanje pri grožnjah, sporih in krizah, vključno s humanitarnimi krizami in naravnimi nesrečami, če odpovejo vsi drugi načini;
3. z obžalovanjem ugotavlja, da so nedavne vojaške operacije tako v Libiji kot tudi v Maliju opozorile na pomanjkanje napredka pri vzpostavljanju varnostne in obrambne politike, ki bi bila zares skupna, in izpostavlja potrebo po tesnejšem usklajevanju in sodelovanju na evropski ravni, če naj bo EU resno obravnavana kot učinkovit in verodostojen akter na svetovnem prizorišču;
4. opozarja, da je EU v Pogodbi pozvana k postopnemu oblikovanju skupne obrambne politike Unije, ki bi lahko pripeljala do skupne obrambe; hkrati opozarja na obveznosti držav članic iz klavzule o medsebojni obrambi;
5. znova poudarja, da je zelo zaskrbljen zaradi nenehnega in neusklajenega zmanjševanja sredstev v obrambnem proračunu držav, kar ovira prizadevanja za zapolnitev vrzeli v zmogljivostih in izpodbija verodostojnost SVOP; poziva države članice, naj zaustavijo in spremenijo ta neodgovorni trend ter okrepijo prizadevanja na nacionalni ravni in ravni EU za omejevanje njegovih posledic z večjim sodelovanjem ter združevanjem in skupnim izkoriščanjem zmogljivosti;
6. opozarja na svojo resolucijo o vplivu finančne krize na obrambni sektor v državah članicah EU in znova potrjuje svoja priporočila za ublažitev negativnih učinkov krize na vojaške zmogljivosti na ravni EU, kar bi lahko dosegli z boljšim usklajevanjem obrambnega načrtovanja, združevanjem in skupnim izkoriščanjem zmogljivosti, podpiranjem obrambnih raziskav in tehnološkega razvoja, oblikovanjem celovitejše, bolj trajnostne, inovativne in konkurenčne evropske obrambne tehnološke in industrijske osnove, vzpostavitev evropskega trga obrambne opreme in iskanjem novih oblik financiranja na ravni EU;
7. poziva države članice EU in Komisijo, naj izvedejo ustrezne ukrepe, ki bodo omogočili prestrukturiranje in konsolidacijo zmogljivosti obrambne industrije, da bi zmanjšale obstoječe presežne zmogljivosti, ki niso vzdržne;
8. pozdravlja delo projektne skupine Evropske komisije za obrambno industrijo in trge in sporočilo Komisije z dne 24. julija 2013 z naslovom „Za konkurenčnejši in učinkovitejši

obrambni in varnostni sektor” (COM(2013)0542), ter poziva Komisijo, naj oblikuje predloge za uporabo – na podlagi prožnega pristopa – širših politik in orodij EU v podporo obrambnim in varnostnim ciljem, zlasti na področjih horizontalne narave, kot so tehnologije z dvojno rabo;

9. poudarja, da morajo obstoječe vojaške strukture v EU tako na ravni Unije kot tudi na večnacionalni in nacionalni ravni nadaljevati proces preobrazbe, da se oblikujejo modularne, interoperabilne in premestljive oborožene sile, pripravljene na večnacionalne operacije;
10. pozdravlja obnovljeno pobudo Evropskega sveta iz decembra 2012 za povečanje operativne učinkovitosti in uspešnosti operacij SVOP, ki spodbuja izboljšanje evropskega sodelovanja za zagotovitev v prihodnost usmerjenih zmogljivosti, zapolnitev kritičnih vrzeli in krepitev evropske obrambne industrije;
11. poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj za zasedanje Evropskega sveta decembra 2013 predstavi predloge, ki bodo odražali priporočila te resolucije in vključevali možnosti za izboljšanje evropskega sodelovanja na področju varnosti in obrambe med zainteresiranimi državami članicami na podlagi določb Pogodbe o stalnem strukturnem sodelovanju v primeru, da se države članice ne bodo sporazumele o ambicioznem načrtu;
12. se zavezuje, da bo v okviru svoje lastne agende za naslednjo ustavno konvencijo pripravil predloge za okrepitev Pogodb na področjih, povezanih z razvojem SVOP;

Izboljšanje zmogljivosti EU za načrtovanje in izvajanje vojaških operacij

13. z obžalovanjem opazuje, da EU deset let po svoji prvi samostojno vodeni vojaški operaciji še vedno nima stalnih vojaških zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij, ter obžaluje omejevalni učinek, ki ga ima to na sposobnost EU za ukrepanje v zaostrenih razmerah; opozarja, da sedanja ureditev, ki zahteva začasno aktiviranje nacionalnega poveljstva, pomeni zgolj odzivni pristop, ne zagotavlja pa sredstev za potrebno vnaprejšnje načrtovanje;
14. meni, da vzpostavljeni operativni center kljub svoji pozitivni vlogi pri usklajevanju misij na Afriškem rogu še zdaleč ni dovolj velik korak k stalni zmogljivosti, saj ima omejena sredstva in bolj ali manj le podporne funkcije; obžaluje dejstvo, da pobuda petih držav „Weimar plus“ ni prinesla večjih rezultatov; poziva države članice, naj se za začetek dogovorijo o zadolžitvi operativnega centra za operativno načrtovanje misij brez izvršilnih pooblastil, kot sta misiji EU za usposabljanje v Maliju in Somaliji;
15. znova poziva k ustanovitvi polno delujočega operativnega štaba EU v okviru Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD), po potrebi tudi na podlagi stalnega strukturnega sodelovanja; poudarja, naj bo to civilno-vojaška struktura z ločeno civilno in vojaško linijo poveljevanja, odgovorna za načrtovanje in izvajanje civilnih in vojaških misij EU;
16. poudarja, da bi ustanovitev operativnega štaba EU precej izboljšala institucionalni spomin EU na področju kriznega upravljanja, z dodelitvijo nacionalnega osebja bi prispevala k razvoju skupne strateške kulture, povečala bi koristi civilno-vojaškega usklajevanja, omogočila združitev nekaterih funkcij, na daljši rok zmanjšala stroške ter Parlamentu in Svetu olajšala politični nadzor;

17. poudarja potrebo po stalni vojaški zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij poudarja tudi v zvezi z obveznostmi, ki izhajajo iz klavzule o medsebojni obrambi in solidarnostne klavzule, pri čemer poudarja, da je treba za primer sklicevanja na katero koli od omenjenih klavzul zagotoviti ustrezno raven pripravljenosti in hitrosti posredovanja; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj za klavzulo o medsebojni obrambi predlaga praktične ureditve, ki bi določale posredovanje na ravni EU;

Okrepitev bojnih skupin EU: instrument Unije za hitro posredovanje in stabilizacijo

18. priznava prispevek bojnih skupin EU k preoblikovanju oboroženih sil držav članic, saj spodbujajo vojaško interoperabilnost in večnacionalno sodelovanje; obžaluje dejstvo, da se ta koncept kot instrument hitrega ukrepanja v operacijah še ni izkazal za koristnega in da je sporazum o napotitvi brez večjih sprememb bolj malo verjeten; meni, da razmere v Maliju predstavljajo zamujeno priložnost za prvo napotitev bojnih skupin EU;
19. meni, da je treba za povečanje učinkovitosti bojnih skupin ustrezno pozornost nameniti njihovi sestavi, saj je znano, da države iz iste regije grožnje običajno zaznavajo na podoben način, da bi tako olajšali potreben odziv nanje;
20. meni, da revidirani mehanizem ATHENA za skupne stroške vojaških operacij še vedno ne upošteva ustrezno posebnosti koncepta bojnih skupin, in poziva k znatnemu povečanju skupnih stroškov za operacije hitrega ukrepanja, tj. do višine vseh stroškov v primeru uporabe bojnih skupin; meni, da je uporaba načela, pri katerem vsaka stran nosi svoje stroške, v primeru bojnih skupin, ki so v pripravljenosti na prostovoljni osnovi in se med seboj izmenjujejo, v nasprotju z načelom pravične porazdelitve bremena;
21. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj oblikuje predloge, s katerimi se bo mehanizem ATHENA prilagodil posebnostim bojnih skupin, po potrebi s pomočjo stalnega strukturnega sodelovanja, ustanovljenim vzporedno s stalim operativnim poveljstvom; hkrati poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj predstavi predlog za vzpostavitev in financiranje zagonkega sklada, namenjenega pripravljalnim dejavnostim za vojaške operacije EU, kot je določeno v Pogodbi;
22. je seznanjen s prizadevanji Sveta in Evropske službe za zunanje delovanje za povečanje prožnosti in uporabnosti bojnih skupin, ki pa so doslej obrodili le malo oprijemljivih sadov; poudarja, da je potrebna visoka stopnja interoperabilnosti, ne le na tehnični, pač pa tudi na postopkovni in konceptualni ravni, zlasti za uskladitev pravil delovanja in prenos pristojnosti ter za odpravo nacionalnih omejitev;
23. poziva Evropski svet, naj preuči možnosti za poenostavitev procesa političnega odločanja na ravni EU in na nacionalni ravni, da se uresniči možnost hitrega ukrepanja; vztraja, da se bo za obravnavo izzivov pokazala potrebna politična volja; spodbuja premislek o možnih poenostavljenih postopkih v povezavi z napotitvijo bojnih skupin za omejena časovna obdobja, če bodo izpolnjeni nekateri jasno določeni dogovorjeni temeljni pogoji, kot je izrecen zahtevek Združenih narodov;
24. pozdravlja ponovno odločitev držav članic za raven ambicij v zvezi s konceptom bojnih skupin in zavezo k načrtovanju prispevkov na podlagi redno se ponavljajočih zavez, s čimer bi v prihodnje zapolnili vrzeli v razporedu bojnih skupin; spodbuja k razvoju bojnih skupin kot dolgoročnih partnerstev, ki bi se nadaljevala tudi po zaključku obdobja pripravljenosti, s čimer bi povečali vojaške in gospodarske koristi skupne nabave opreme

in storitev ter združevanja in skupnega izkoriščanja zmogljivosti; ugotavlja, da je konkreten primer te usmeritve okvirna pogodba o osnovnih logističnih storitvah za bojno skupino EU v pripravljenosti v drugi polovici leta 2012, ki jo je sklenila Evropska obrambna agencija;

25. poudarja, da bi se vsi stroški, ki niso povezani z vojaškimi operacijami, na primer stroški priprave in stanja pripravljenosti bojnih skupin, lahko krili iz proračuna EU;
26. poudarja, da so bojne skupine poseben instrument z omejeno velikostjo in časom trajanja, ki je prilagojen za določeno število scenarijev in ga ni mogoče uporabljati kot univerzalno orodje za krizno upravljanje; opozarja, da prvotni globalni cilj, sprejet v Helsinkih leta 1999 in znova potrjen na zasedanju Evropskega sveta leta 2008, določa, da mora biti EU za večjo operacijo sposobna razmestiti 60 000 vojakov v 60 dneh; ugotavlja, da ta cilj sicer ni bil uradno opuščen, hkrati pa zaradi stalnih pomanjkljivosti na področju zmogljivosti dejansko nikoli ni bil dosežen; poudarja, da si je treba nujno nenehno prizadevati za zapolnitev vrzeli v zmogljivostih ter izboljšanje oblikovanja sil in načrtovanja v zvezi z vojaškimi operacijami EU na splošno, kar je pomembnejše od samovoljnega določanja ciljev, ki lahko ogrozijo verodostojnost EU;

Oblikovanje struktur in zmogljivosti za odpravo glavnih pomanjkljivosti na področju zmogljivosti

27. opozarja na poslanstvo in naloge Evropske obrambne agencije iz členov 42(3) in 45 Pogodbe o Evropski uniji, zlasti na njeno pomembno vlogo pri razvoju in izvajanju politike EU na področju zmogljivosti in oboroževanja, usklajevanja operativnih potreb, oblikovanja predlogov za večstranske projekte, usklajevanja programov posameznih držav članic, krepitve evropske obrambne tehnološke in industrijske osnove ter izboljšanja učinkovitosti vojaških izdatkov; poziva države članice, naj Evropski obrambni agenciji glede na njeno osredotočenost na stroškovno učinkovitost zagotovijo ustrezna sredstva, da bo lahko v celoti uresničila svoj potencial, in znova poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj predstavi predloge za financiranje osebja agencije in tekočih stroškov iz proračuna Unije;
28. obžaluje, da države članice ne sprejmejo trdnih zavez na področju zmogljivosti, in poziva Svet, naj zagotovi izvajanje s tem povezane zahteve za vrednotenje iz členov 42(3) in 45(1) PEU; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj v ta namen predstavi ustrezne predloge; meni, da bi bilo treba Parlament redno obveščati o napredku na področju izgradnje vojaških zmogljivosti, pomembnih za izvajanje SVOP;
29. spodbuja nadaljnji napredek pri izvajanju načrta Evropske obrambne agencije za razvoj zmogljivosti in v okviru njegovega pregleda v letu 2013 meni, da ga je treba vključiti v nacionalno obrambno načrtovanje, kar je treba še dodatno uskladiti; znova poziva države članice, naj na podlagi nasvetov Evropske obrambne agencije sprožijo institucionaliziran postopek za boljše usklajevanje obrambnega načrtovanja tako med seboj kot tudi v okviru vojaškega odbora EU; opozarja na splošno potrebo po okrepitvi sodelovanja med Evropsko obrambno agencijo in vojaškim odborom EU/vojaškim štabom EU; pričakuje, da bodo voditelji držav in vlad pregled evropske obrambe sprožili med zasedanjem Evropskega sveta za obrambo, ki bo potekal decembra 2013;
30. poziva k bolj strukturiranemu pristopu za odpravo glavnih pomanjkljivosti v zvezi z zmogljivostjo na evropski ravni in zlasti na področjih, ki so ključna za omogočanje in

krepitev učinkovitosti vojaških dejavnosti, kot so obveščanje, nadzor in izvidništvo, strateški zračni prevoz, helikopterji, zdravniška pomoč, oskrba z gorivom v zraku in natančno vodeni izstrelki, in sicer v tesnem sodelovanju in ob celovitem dopolnjevanju z Natom; pozdravlja prve rezultate pobud za združevanje in skupno izkoriščanje zmogljivosti, ki jih upravlja Evropska obrambna agencija, vendar poudarja, da je potreben nadaljnji napredek na teh in drugih področjih; obžaluje dejstvo, da še nobena od zaznanih vrzeli v zmogljivostih ni bila zadovoljivo zapolnjena, čeprav se evropske oborožene sile pogosto soočajo s pomanjkanjem dejavnikov za omogočanje in krepitev učinkovitosti vojaških dejavnosti v okviru SVOP in drugih operacij;

31. poziva k oceni vzpostavitve stalnega skladišča v okviru SVOP (s podobnimi nalogami, kot jih ima podporna logistična agencija v okviru Nata), ki bo zagotavljalo celostno večnacionalno podporo vojaškim strukturam EU in državam članicam, vključno z nujno opremo, ki bo vsem misijam na voljo brez zamudnih postopkov javnega naročanja;
32. poudarja, da mora EU oblikovati potrebne, učinkovite in sorazmerne zmogljivosti in strategije za spopadanje z vedno pogostejšimi kibernetскими grožnjami njeni varnosti in strateškim interesom; poudarja potrebo po sodelovanju z zasebnimi akterji, da bi zagotovili uspešnost, v celoti spoštovali digitalne svoboščine in mednarodno pravo ter zagotovili zadosten demokratičen nadzor;
33. poudarja primer evropskega poveljstva za zračni prevoz (EATC), ki se je med operacijami izkazal za koristnega in dragocenega, zlasti pa je uporaben kot model združevanja in skupnega izkoriščanja zmogljivosti, ki temelji na prenosu določenih pristojnosti na skupno strukturo, pri čemer se obdrži nacionalno lastništvo; poziva k prenosu modela EATC tudi na druga področja operativne podpore, zlasti pa pričakuje rezultate prizadevanj Evropske obrambne agencije za morebitno ustanovitev mednarodnih helikopterskih enot, s čimer bi odpravili še eno od ključnih pomanjkljivosti na področju zmogljivosti;
34. znova poziva države članice, naj razmislijo o skupnem lastništvu nekaterih dragih zmogljivosti, zlasti vesoljskih zmogljivosti, brezpilotnih letal ali sredstev strateškega prevoza; pozdravlja delo Komisije v zvezi s preučevanjem možnosti za razvoj zmogljivosti v lasti EU, pri čemer bi izrabili tudi možne sinergije med obrambnimi in civilnimi varnostnimi potrebami, na primer na področjih civilne zaščite ali varovanja meje;
35. poudarja, da je treba v Evropi oblikovati skupen pristop za razvoj daljinsko vodenih brezpilotnih letal z dolgim časom zadrževanja v zraku in za srednje višine (MALE RPAS), in spodbuja Komisijo ter države članice, naj razvijejo inovativno strategijo za uresničitev tega cilja;
36. poudarja ključni pomen satelitov za sodobne operacije, zlasti v zvezi z nadzorom in izvidništvom, komunikacijskimi in navigacijskimi zmogljivostmi ter potrebo po kar največji uporabi redkih virov na podlagi skupnega pristopa in izkoriščanja vseh mogočih civilno-vojaških sinergij, s čimer bi preprečili nepotrebno podvajanje; v zvezi s tem spodbuja nadaljnje sodelovanje Evropske vesoljske agencije, Evropske obrambne agencije in Komisije ter vztraja pri tem, da EU tudi v prihodnje financira programa Galileo in Copernicus (GMES);
37. spodbuja nadaljnji razvoj programa MUSIS za poenostavitev izmenjave satelitskih

posnetkov z naslednje generacije satelitov za opazovanje Zemlje ter poziva k neposredni finančni udeležbi EU v programu in povezovanju s satelitskim centrom EU, da se zagotovi dostop do posnetkov, prilagojenih potrebam EU, zlasti SVOP;

38. pozdravlja sprejetje kodeksa ravnanja za združevanje in skupno izkoriščanje zmogljivosti, pri čemer meni, da je to pomemben korak k boljšemu sodelovanju v Evropi, ter poudarja, da je treba do konca leta pripraviti prvo strateško oceno njegovega izvajanja; pričakuje, da bo zasedanje Evropskega sveta decembra 2013 pomemben mejnik v smislu posredovanja političnega zagona za združevanje in skupno izkoriščanje zmogljivosti ter jasnih smernic o izvajanju; opozarja, da bi EU morala okrepiti dejavnosti obveščanja, da bi povečala pomen združevanja in skupnega izkoriščanja zmogljivosti;
39. poudarja, da je treba zagotoviti varno oskrbo z opremo, ki jo potrebujejo oborožene sile držav članic za izpolnjevanje svojih zavez v mednarodnih krizah; je zelo zaskrbljen zaradi vedno večje odvisnosti od neevropskih tehnologij in virov oskrbe ter s tem povezanih posledic za evropsko neodvisnost; poudarja strateški pomen obrambne industrije ter poziva Evropsko obrambno agencijo in Komisijo, naj nadaljujeta s svojimi prizadevanji za opredelitev bistvenih industrijskih zmogljivosti, ki jih je v Evropi treba ohraniti ali razviti, in za zmanjšanje evropske odvisnosti na področju oskrbe;
40. obžaluje zmanjševanje nacionalnih proračunov za obrambne raziskave in dejstvo, da so slednje večinoma razdrobljene po posameznih državah; poudarja možnost EU, da znotraj evropskega okvira za sodelovanje ustvari precejšnjo dodano vrednost in okrepi sinergijo med obrambnimi in civilnimi varnostnimi raziskovalnimi programi; zlasti poudarja, da se je treba osredotočiti na vlaganje v ključne omogočitvene tehnologije, kot so robotika ter nano- in mikroelektronika, ter zagotoviti, da sredstva EU, porabljena na teh področjih, koristijo tudi obrambi;

Večja skladnost stalnih večnacionalnih struktur držav članic EU

41. ugotavlja, da v Evropi obstajajo številne pobude za dvostransko/regionalno/večstransko partnerstvo, ki so namenjene združevanju virov in pospeševanju interoperabilnosti in ki lahko prispevajo k operacijam EU, OZN, Nata ali začasnih koalicij. čeprav pozdravlja koristi sodelovanja in v celoti podpira utemeljitev združevanja, hkrati spodbuja k racionalizaciji številnih struktur z večnacionalno razsežnostjo, ki so nastale brez kakršnega koli globalnega in usklajenega načrta, in boljšemu usklajevanju med njimi;
42. poziva h krepitvi vezi med Evrokorpustom in vojaškim štabom EU ter spodbuja države članice, naj se pridružijo večnacionalni strukturi Evrokorpusa, ki bi lahko predstavljala jedro elementa evropskih oboroženih sil, ki bo v celoti integriran;
43. ugotavlja, da se EUROFOR zapira, in priznava njegove pretekle prispevke k operacijam EU in razporejanju bojnih skupin; priznava posebne prispevke Euromarforja, Eurogendforja, baltskega obrambnega sodelovanja, nordijskega obrambnega sodelovanja, britansko-nizozemskih amfibijskih sil, špansko-italijanskih amfibijskih sil, nemško-nizozemskega korpusa, belgijsko-nizozemskega pomorskega sodelovanja, britansko-francoske pobude za oblikovanje skupne združene ekspedicijske enote, integrirane skupine letalonosilk za jurišna letala in skupnega poveljstva združenih sil ter drugih obstoječih ali nastajajočih regionalnih in dvostranskih stalnih struktur;
44. znova poudarja, da je treba zagotoviti splošno skladnost na ravni EU, ter poziva države

članice, naj na podlagi prispevkov Evropske obrambne agencije bolje usklajujejo svoje pobude v okviru Vojaškega odbora EU;

Krepitev evropske razsežnosti pri izobraževanju, usposabljanju in vajah

45. ponovno izraža trdno podporo evropskim strukturam in projektom na področju izobraževanja in usposabljanja ter poudarja prispevek Evropske akademije za varnost in obrambo (EAVO) k spodbujanju skupne varnostne kulture ter njen potencial za opredelitev in razvoj stroškovno učinkovitih projektov sodelovanja med nacionalnimi institucijami; pozdravlja sklep Sveta z dne 12. aprila 2013 o okrepitvi akademije z zagotovitvijo pravnega statusa in financiranja iz proračuna Unije; meni, da bi to lahko postal vzorec za pomoč proračuna EU tudi za druge strukture SVOP, kot sta Evropska obrambna agencija in satelitski center EU; spodbuja nadaljnji razvoj evropske pobude za izmenjavo mladih častnikov, ki se zgleduje po programu Erasmus, in vključitev evropskih ustanov za izobraževanje in usposabljanje vojaških častnikov v program Erasmus;
46. odločno podpira pobude za združevanje in skupno izkoriščanje zmogljivosti pri izobraževanju in usposabljanju, če je na ta način mogoče doseči znatne prihranke, ne da bi to vplivalo na nacionalno suverenost na področju operativnega razporejanja sil; poudarja uspeh programa Evropske obrambne agencije za usposabljanje pilotov helikopterjev in pozdravlja začetek taktičnih vaj v zračnem prometu, ki jih izvaja Evropska obrambna agencija in bi morale voditi k oblikovanju stalnega evropskega programa usposabljanja za taktični zračni prevoz; pričakuje večji napredek pri razvoju skupnega celovitega sistema usposabljanja za urjenje bodočih pilotov lovcev; pozdravlja prizadevanja Evropske obrambne agencije za okrepitev združevanja in skupnega usposabljanja na področjih kibernetike obrambe, boja proti improviziranim eksplozivnim napravam in pomorskih operacij; opozarja, da mora Evropska obrambna agencija upoštevati potrebe po usposabljanju v tistih državah članicah, katerih zrakoplovi se proizvajajo v podjetjih tretjih držav;
47. poudarja priložnost za skupno usposabljanje in vaje, ki jo nudijo bojne skupine EU; spodbuja države, ki so vključene v okvir bojnih skupin, naj omogočijo vključitev dodatnih udeležencev v vaje bojnih skupin, na primer možnih strateških/operativnih omogočitvenih akterjev in partnerskih organizacij, kot so Združeni narodi;
48. opozarja, da se je treba izogibati morebitnemu prekrivanju z dejavnostmi, ki potekajo v okviru Nata, na primer na področju usposabljanja o kibernetiki varnosti;

Povečanje koristi sodelovanja med EU in Natom

49. poudarja, da krepitev evropskih vojaških zmogljivosti z izboljšanjem struktur EU koristi tudi Natu in prispeva k pravičnejši delitvi bremen znotraj zveze; pozdravlja pragmatično sodelovanje, namenjeno preprečevanju podvajanja med pobudama „Združevanje in skupno izkoriščanje“ ter „Pametna obramba“, zlasti z medsebojnim delovanjem Evropske obrambne agencije in Poveljstva zavezniških sil za preoblikovanje;
50. poziva k veliko tesnejšemu in rednejšemu političnemu sodelovanju med visoko predstavnico/podpredsednico in generalnim sekretarjem Nata, da bi zagotovili ocene tveganja, upravljanje z viri, načrtovanje politik in izvajanje tako civilnih kot tudi vojaških operacij; poudarja, da je treba nadgraditi obstoječe okvire operativnega sodelovanja med EU in Natom, in pri tem začeti s sporazumi Berlin Plus, katerih izvajanje še vedno

zaustavlja Turčija;

51. poudarja, da nacionalne zmogljivosti, razvite v okviru EU ali Nata, ostanejo v pristojnosti nacionalnih organov, zato jih je mogoče uporabiti za vse operacije, sprejete na nacionalni ravni;
52. opozarja na pomen Natovih standardov za evropsko obrambno sodelovanje in poudarja, da morajo zmogljivosti, razvite v EU, zagotavljati popolno interoperabilnost z Natom;
53. ugotavlja, da se sile Nata za ukrepanje in bojne skupine EU dopolnjujejo in vzajemno krepijo, hkrati pa od držav članic terjajo podobna prizadevanja, in poziva k prizadevanjem za povečanje sinergij med njimi;

Premik skupne varnostne in obrambne politike na novo raven

54. poziva države članice, naj naredijo kakovosten preskok na področju evropske obrambe in okrepijo vojaške strukture EU v skladu s to resolucijo; spodbuja države članice, ki se za to odločijo, naj po potrebi začnejo z izvajanjem stalnega strukturnega sodelovanja v skladu s členi 42(6), in 46 PEU ter člena 44 PEU; meni, da bi morale morebitne tovrstne oblike sodelovanja temeljiti zlasti na pripravljenosti sodelujočih držav članic, da prevzamejo odgovornost v mednarodni skupnosti in okrepijo zmožnost Unije za operacije kriznega upravljanja;
55. zato meni, da bi moralo stalno strukturno sodelovanje vključevati zlasti naslednje elemente za krepitev operativne učinkovitosti:
 - ustanovitev stalnega operativnega poveljstva EU;
 - skupno financiranje operacij hitrega posredovanja s sodelovanjem bojnih skupin EU;
 - zavezo k sodelovanju pri razporejanju bojnih skupin na podlagi usklajenih pravil delovanja in racionaliziranih postopkov odločanja;
56. poudarja, da morajo države članice tudi okrepiti svoje zaveze v zvezi z izgradnjo zmogljivosti, kar je mogoče doseči zlasti z združevanjem in skupnim izkoriščanjem, hkrati pa je treba ohraniti prožnost in vključevanje, da bi čim bolj izkoristili različne dvostranske, regionalne in večstranske sinergije; kljub temu meni, da bi moral sporazum o stalnem strukturnem sodelovanju vključevati vsaj zaveze o:
 - strukturnem usklajevanju obrambnega načrtovanja;
 - skupnem ocenjevanju in pregledu izgradnje zmogljivosti;
 - povečanju finančnih sredstev za Evropsko obrambno agencijo;
57. ugotavlja, da Pogodba jasno navaja zahtevo po vzpostavitvi stalnega strukturnega sodelovanja v okviru Unije, in meni, da bi velika večina dejavnosti, ki se razvijajo v okviru tega sodelovanja, v skladu s členom 41 PEU lahko bila deležna sredstev iz proračuna EU pod enakimi pogoji kot druge dejavnosti EU;
58. meni, da bi moralo stalno strukturno sodelovanje – v duhu vključevanja in prožnosti – s

krepitevijo povezav med različnimi vidiki sodelovanja, ki se pojavijo v okviru izboljšanega okvira SVOP, tudi spodbujati skladnost med evropskimi pobudami za sodelovanje;

o

o o

59. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku Evropskega sveta, Svetu, Komisiji, podpredsednici/visoki predstavnici, vladam in parlamentom držav članic EU, parlamentarni skupščini Nata ter generalnemu sekretarju Nata.